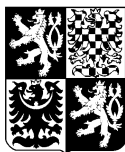

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
SENÁT

7. funkční období

201. USNESENÍ

**ORGANIZAČNÍHO VÝBORU
z 39. schůze konané dne 25. května 2010**

k usnesení Podvýboru Organizačního výboru pro státní vyznamenání k návrhům na udělení nebo propůjčení státních vyznamenání

Organizační výbor

- 1. souhlasí** s návrhy na udělení státních vyznamenání pro řádový den 28. října 2010 předloženými v usnesení Podvýboru Organizačního výboru pro státní vyznamenání č. 5 ze dne 18. května 2010,
- 2. doporučuje** Senátu Parlamentu České republiky schválit a předložit prezidentu republiky podle § 8 zákona č. 157/1994 Sb., o státních vyznamenáních, návrhy na udělení státních vyznamenání pro řádový den 28. října 2010 uvedené v příloze tohoto usnesení,
- 3. pověřuje** senátorku Soňu Paukrtovou a senátora Jaromíra Jermáře odůvodnit na schůzi Senátu návrh usnesení, kterým se předkládají prezidentu republiky návrhy na propůjčení nebo udělení státních vyznamenání pro řádový den 28. října 2010.

Přemysl Sobotka v.r.
předseda Senátu

Rostislav Slavotínek v.r.
ověřovatel Organizačního výboru

Návrhy na udělení či propůjčení:

I. ŘÁD BÍLÉHO LVA

Ctírad Mašín, Josef Mašín, Milan Paumer

Gen. Ondřej Mézl in memoriam

Václav Švéda, Zbyněk Janata, Ctibor Novák in memoriam

II. ŘÁD T. G. MASARYKA

plk. Květoslav Prokeš in memoriam

RNDr. Josef Veverka in memoriam

III. MEDAILE ZA HRDINSTVÍ

plk.v.v. Josef Bernat in memoriam

plk.v.v. Josef Křístek

plk.v.v. Vladimír Maděra

MUDr. Václav Provazník in memoriam

pplk. František Štamprech in memoriam

IV. MEDAILE ZA ZÁSLUHY

MUDr. Bohuslav Albert in memoriam

prof. Mgr. František Filip

František Radkovič in memoriam

Miroslav Růžička

Dr. Ing. Bruno Schreiber

MUDr. Doc. Dimitrij Slonim

Ing. Stanislav Štýs, DrSc.

Stručná charakteristika osob navržených na udělení či propůjčení státního vyznamenání**I. ŘÁD BÍLÉHO LVA****Ctirad MAŠÍN** – (*11.8.1930)**Josef MAŠÍN** – (*8.3.1932)**Milan PAUMER** – (*1931)

Cílem bratří Mašínů a jejich spolupracovníků bylo škodit nastupujícímu totalitnímu režimu stejným způsobem a stejnými metodami, jako to činila odbojová skupina „Tří králů“, kde byl jejich otec, předchodí totalitě nacistické. Léta 1948, 49 a začátek padesátých let byla léty lidských tragedií, léty hrůzy, léty totalitních vrahů, léty intelektuálního holocaustu a morální genocidy. Proti tomuto systému, který decimoval vlastní národ a zapříčinil statisíce lidských tragedií se rozhodli vystoupit, třeba i se zbraní v ruce. Zejména bratří Mašínové se cítili být vždy vojáky a stejně jako otec byli odhodláni položit život za vlast, za svobodu a demokracii. Po několika zatčeních a propuštění Ctirada Mašína z uranových dolů v Jáchymově se rozhodli, že opustí republiku. V r. 1953 překročili hranici s NDR a v řadě incidentů zastřelili několik příslušníků Volkpolizei a třem se podařilo probít do svobodného světa. Tam vstoupili do americké armády, kde setrvali do r. 1959. Je třeba podotknout, že bratří Mašínové byli v r. 1946 vyznamenáni prezidentem Benešem „Medailí za chrabrost“ za činy vykonané během druhého odboje. Bylo jim tehdy 14 a 15 let.

divizní generál Ondřej Mézl

Ondřej Mézl byl v legiích v Rusku, zúčastnil se bitev u Zborova, Bachmače a dalších. Do vlasti se vrátil v hodnosti podplukovníka a působil v různých velitelských funkcích, na konec jako velitel armádního sboru v Košicích, kde organizoval odsun armády i civilistů z jižních oblastí zabraných Maďarskem. V r. 1939 odchází do zahraničí a stává se velitelem Československých jednotek na Blízkém a středním východě pod jménem Andrej Gak. Později byl styčným důstojníkem Československých jednotek ve štábu generála Eisehowera. Jeho manželka byla za války vězněna v koncentračním táboře, v r. 1948 emigroval, v roce 1968 zemřel. Jeho dvě dcery dodnes žijí v USA.

Václav ŠVÉDA in memoriam – (*1933 – 2.5.1955)**Zbyněk JANATA** in memoriam – (*1.2.1932 – 2.5.1955)**kpt. Ctibor NOVÁK** in memoriam (*25.10.1902 – 2.5.1955)

Václav Švéda (nar. 1933), Zbyněk Janata (nar. 1932), kpt. Ctibor Novák (nar. 1902) byli popraveni 2.5.1955. Cílem celé skupiny včetně bratří Mašínů bylo postupovat proti nastupujícímu totalitnímu režimu stejným způsobem jako proti totalitě nacistické. Proti tomuto systému, který decimoval vlastní národ se rozhodli vystoupit třeba i se zbraní v ruce. Byli toho názoru, že národ který se nedovede bránit si nezasluhuje svobody. Celá skupina v čele s bratry Mašínovými udělala pro národ daleko více když ukázali, že v době kdy komunistický režim decimoval skutečnou elitu národa, že za svobodu národa se musí bojovat a třeba i jako právě v případě skupiny kolem Václava Švédy, zaplatit cenou nejvyšší – svým vlastním životem. Prvá část skupiny – bratří Mašínové a Milan Paumer – měli více štěstí a probili se na Západ, druhá část Václav Švéda, Zbyněk Janata a kpt. Ctibor Novák to štěstí neměli a byli popraveni v květnu 1955.

II. ŘÁD T.G. MASARYKA

plk. Květoslav Prokeš

Květoslav Prokeš složil maturitu a stal se žákem vojenské akademie. Jako důstojnický čekatel byl poslán na 3 roky do Francie. Během okupace se zapojil do odboje a aby se vyhnul zatčení odjel do Maďarska, kde byl zatčen a vězněn, ale po 4 měsících se mu podařilo uprchnout do Jugoslavie a pak přes Francii do Anglie. Bojoval s jednotkami svobodných Francouzů, pak ve Spojenecké vojenské misi, v březnu 1945 se připojil k československým jednotkám v Košicích. V r. 1949 byl zatčen a obviněn z přípravy ozbrojeného protistátního puče a odsouzen k trestu smrti. V listopadu 1949 byl na Pankráci popraven.

RNDr. Josef Veverka

Josef Veverka vždy zastával ideály svobody a humanity. V roce 1940 byl poprvé zatčen při distribuci protinacistických letáků a byl odsouzen na 2 roky. Pak byl vězněn ještě v letech 1944-1945. V letech 1945-48 byl poslancem Národního shromáždění, v r. 1949 internován v pracovním táboře, v r. 1950 zatčen a odsouzen na 12 let vězení. V novém procesu v r. 1954 byl odsouzen na doživotí. Z vězení byl propuštěn v r. 1964 až po intervenci Labour Party. Výrazně se angažoval v r. 1968, kdy stál v čele K 231 a aktivní byl i v KANu. Za celoživotní neohrožené demokratické postoje a dlouholeté věznění z politických důvodů je navrhován na státní vyznamenání.

III. MEDAILE ZA HRDINSTVÍ

plk.v.v. Josef Bernat

Josef Bernat patřil k nejvýznamnějším čs bombardovacím letcům ve Velké Británii. S okupací vlasti se nesmířil a přes Polsko a Francii se dostal k 311. bombardovací peruti. Po dovršení předepsaného turnusu působil jako inspektor v Anglii i v Kanadě. V protektorátu jeho rodina byla internována ve Svatobořicích. Po válce se vrátil s celou rodinou do republiky a stal se důstojníkem z povolání. Po nástupu komunismu emigroval v letadle Dakota a umožnil odlet ještě 21 dalším osobám.

Plk. v.v. Josef Křístek

Plk. v.v. Josef Křístek se narodil 31.8.1919 poblíž Českého Těšína. Po okupaci opustil s několika dalšími republiku přes Polsko, Suzdal, Moskvu, posléze Oděsu do tureckého Istanbulu. Odtud do palestinské Haify přes Egypt, Suez do Alexandrie, kde bylo výcvikové středisko českého pěšího praporu u britské pěší brigády. Další cesty vedly do Syrie a Libanonu, v roce 1941 byl přesunut do Tobruku. V červenci 1943 byl převelen do Egypta a odtud do Liverpoolu v Anglii, kde byl podroben výcviku. Od r. 1944 je ve Francii a v květnu 1945 se speciální kanadskou jednotkou vrací domů. V r. 1956 byl propuštěn z armády a nakonec si po letech a několika operacích vybojoval i invalidní důchod. Obdržel 4 česká vojenská vyznamenání, 2 polská a 5 britských. V šedesátých letech započala jeho částečná rehabilitace, skutečné nápravy křivd se dočkal ale až po roce 1989. Dnes žije v domě s pečovatelskou službou ve Frýdku-Místku, kde se stále stará o svého tělesně i mentálně postiženého syna.

Plk.v.v. Vladimír Maděra

Plk.v.v. Vladimír Maděra se narodil v březnu 1917 na Velehradě. Pracoval u firmy Baťa, v listopadu 1939 uprchl přes Slovensko do Maďarska, kde byl zadržen a předáván zpět na Slovensko. Znovu se mu podařilo uprchnout přes Maďarsko do Jugoslávie a odtud přes Turecko do Bejrutu. Byl zařazen do výcviku ve Francii v Agde, po kapitulaci Francie se dostal přes Gibraltar do Liverpoolu, kde se při výcviku zranil. Po vyléčení zajišťoval vybavování a vystrojování téměř všech skupin vysazených do protektorátu. Před návratem do ČSR se stal nadporučíkem a když opouštěl armádu byl majorem a celkem získal 48 vyznamenání.

Je autorem a konstruktérem prvního československého padáku, v r. 1951 byl zatčen a odsouzen na 2 roky. Pak nastoupil na Ostravu do dolů, kde pracoval 15 let a nedostal ani důchod. Teprve po několika letech soudů se situace trochu napravila, mezitím pracoval jako pomocný dělník. Byl zvolen předsedou OV ČSBS v Uherském Hradišti, předsedou pobočky čs. obce legionářské a čestným členem výsadkových veteránů ve Zlíně.

MUDr. Václav Provazník

MUDr. Václav Provazník byl v letech 1941 – 1945 členem ilegální odbojové skupiny „Tajemník“ a v jejím rámci se také zúčastnil ozbrojeného povstání v Praze na Letné ve dnech 5.-10. května 1945. Tehdy npor. zdravotnictva MUDr. Václav Provazník byl velitelem lékařské pohotovosti protiletectvé obrany Velké Prahy a během bojů za osvobození nasadil do akcí všech svých asi 70 mužů na stanovišti v Praze 7. V budově reálky zajistil zřízení obvaziště a improvizované polní nemocnice, kde byli také ošetřováni i navrátilci z koncentračních a pracovních táborů. Dne 6. května ošetřil a osobně předal syna velícího generála německých branných sil Toussainta, který byl pověřen vyjednáváním a kterého osobně odvezl na velitelství pražského odboje. Tím také přispěl k jednání o kapitulaci, kterou generál Toussaint složil do rukou generála Kutlvašra. Ještě v dubnu byl velitelem zdravotní pohotovostní jednotky na Holešovickém nádraží, kde pod jeho velením bylo zachráněno na 800 vězňů všech možných národností. 3.6.1948 byl zatčen a koncem roku odsouzen pro trestný čin spoluviny na trestném činu úkladů o republiku nejprve k trestu smrti, pak na doživotí a později byl trest změněn na 25 let. Na amnestii byl propuštěn po 12 letech. V r. 1978 zemřel a nedožil se ani morálního zadostiučinění, rehabilitován byl až v r. 1990. Během života prokázal hrdinství v boji i při záchraně lidských životů.

František ŠTAMPRECH in memoriam – (*18.2.1887 – 22.6.1942)

Pan František Štamprech byl ruský legionář, který prošel celou sibiřskou anabazí. Po návratu do vlasti zůstal v činné službě až do okupace Československa. Za okupace se zapojil do činnosti odbojové organizace Obrana národa a v ní pracoval až do svého zatčení v červnu 1942. Ještě téhož měsíce byl popraven gestapem v Klatovech. Celá rodina byla až do konce války postižena represí okupantů, stejně tak i komunistický režim nenechal rodinu bez povšimnutí. Následky věznění a týrání vážně poškodily zdraví starší jeho dcery Jiřiny.

Byl důstojníkem, který plně naplnil heslo našeho prvního prezidenta TGM, že důstojník má být důstojný.

IV. MEDAILE ZA ZÁSLUHY bez udání stupně

MUDr. Bohuslav ALBERT in memoriam (*6.2.1890 – †9.8.1952)

Jako medik pracoval pod vedením prof. Jedličky na srbské frontě a za tuto činnost byl vyznamenán srbským králem. Koncem války byl vyznamenán českým Válečným křížem, pak

byl odvelen na Slovensko a posléze odešel do Mukačeva, kde v naprosto zoufalých podmínkách vybudoval moderní nemocnici., v r. 1927 přešel do Zlína, kde vybudoval a dlouhodobě vedl nejmodernější ústav ve střední Evropě – Baťovu nemocnici. Angažoval se i na organizaci zdravotnictví a jeho vize by mohla být vzorem dnešnímu zdravotnictví. Základem jeho práce se stalo krédo, že nejdůležitější pro zdravotnictví je dokonalá organizace, největším nepřítelem je ztráta komunikace a chaos. Chtěl nemocnici, která by velmi úzce spolupracovala s privátními lékaři a uplatňovala kolektivní lékařský výkon a také, aby centrem pozornosti zdravotníků byl pacient, klient podle hesla „náš zákazník, náš pán“. Z tohoto pohledu jím provedená reforma byla revolucí. Zřídil také Vědecký ústav pro průmyslové zdravotnictví, který byl ojedinělý. Během okupace zachránil život několika židovským lékařům a jejich rodinám a na vlastní riziko zaměstnával v nemocnici mediky. Jeho postoj byl vždy zásadový a jasný.

Prof. Mgr. František Filip

Prof. Mgr. František Filip se narodil 26. prosince v roce 1930 v Písku. Od zájmu o divadlo se dostal k filmu a v r. 1950 byl přijat na pražskou FAMU, obor režie. Od té doby režíroval na 600 dramatických, hudebních a zábavných pořadů především pro TV. Jím ztvárněným seriálem „Tři chlapi v chalupě“ začala éra vynikajících českých seriálů jako např. „Rozpaky kuchaře Svatopluka“, „F. L. Věk“, „Sňatky z rozumu“ atp. Ve spolupráci s Barrandovem natočil řadu kvalitních filmů – „Utrpení mladého Boháčka“ s Pavlem Fandovským, „Kočár nejsvětější svátosti“ s Janem Werichem atd. Uplatnil se také jako tvůrce adaptací dramatických a prozaických předloh domácí a světové klasiky, je mimo jiné autorem přepisu opery Prodaná nevěsta z roku 1982. Měl mimořádnou schopnost zachytit lidský život v jeho kontrastech patří mu díky především za to, s jakou přirozeností dokázal vyprávět o největších bolestech svých filmových postav bez ohledu na to zda se jednalo o minulost či současnost. Jeho dlouholeté pracovní výsledky v oblasti filmové a televizní tvorby mají punc nejvyšší kvality a jsou uznávány nejen u nás, ale i v zahraničí. Letos se dožívá 80 let.

František RADKOVIČ in memoriam – (*17.12.1908 – 30.1.1988)

František Radkovič se vyučil malířem a natěračem a po vyučení byl zaměstnán jen sezónně v důsledku vysoké nezaměstnanosti. Voenskou službu vykonal v letech 1928-30 u dělostřeleckého pluku v Brandýse. Pak pracoval na různých místech až v r. 1937 nastoupil do kursu bývalé státní policie v Liberci, odkud byl přeložen do Jablonce nad Nisou. Od května 1938 byl na hranicích v SOS až do ukončení v prosinci téhož roku, pak byl přeložen do Plzně a poté v březnu 1939 do Prahy na Vinohrady, kde sloužil až do r. 1945. Zde se zúčastnil Pražského povstání a boje o Český rozhlas. Po válce byl přeložen do Jablonce nad Nisou a sloužil tam až do února 1948, kdy byl zproštěn služby v SNB vzhledem k tomu, že odmítl vstoupit do KSČ. Dávno před 5. květnem 1945 spolu s Bohumilem Červenkou a Václavem Vaňkem s nasazením života připravovali zbraně, munici, shromažďovali bojovníky k obsazení budovy Českého rozhlasu pro potřeby svobodné ČSR a chtěli zabránit německým okupantům v jejím zničení. Je příkladem člověka, který celý život ctil morální hodnoty

Miroslav Růžička

Miroslav Růžička se narodil v r. 1929 v Koryčanech na Kroměřížsku. V únoru 1948 šel s dalšími studenty demonstrovat podporu prezidentu Benešovi byl na 6 měsíců zatčen a po propuštění se rozhodl emigrovat. Byl však chycen, vězněn a poslán na nucené práce. Poté byl zařazen do PTP a po skončení této služby nemohl sehnat žádné zaměstnání a skončil jako kopáč u Vodovodů a kanalizací. Takto strávil většinu života a teprve v závěru mohl dělat řidiče nákladního auta. Po roce 1989 se zapojil do obnovy demokracie v naší zemi, spoluzakládal OF v Táboře, Konfederaci politických vězňů a Svaz PTP. Organizuje besedy,

filmová představení a přednášky na školách, je jedním z nejviditelnějších představitelů organizací, které upozorňují na křivdy socialistické minulosti naší země abychom nezapomněli co nás může čekat, pokud připustíme návrat totality.

Dr. Ing. Bruno Schreiber

Dr. Ing. Bruno Schreiber se narodil v roce 1930 v České Lípě. Rodina musela opustit pohraničí a přesídlit do Polabí, kde se narodila matka. Sám prošel koncentračním táborem v Terezíně. Po válce studoval v Praze na gymnaziu, později na Vysoké škole chemicko-technologické. Doktorát získal v Bratislavě na Slovenské akademii věd. V roce 1968 přesídlil do Švýcarska a pracoval ve významném chemickém koncernu v Basileji, kde byl vedoucím oddělení, které se zabývalo vývojem speciálních plastů. Patentoval řadu nových výrobků a má za sebou rozsáhlou přednáškovou a publikační činnost. a dnes po 22 letech odešel do penze. V penzi začal sbírat sklo a zajímal se především o produkci šumavských skláren. V roce 2005 navštívil Muzeum Šumavy a krátce na to daroval muzeu rozsáhlou sbírku šumavského skla ve které je zastoupena starší produkce slavných šumavských skláren. Sbírkou zatím obsahuje kolem 300 kusů a hodnota činí několik milionů Kč. Tato velkolepá sbírka neobohatila jen Muzeum Šumavy, ale celou naši zemi.

MUDr. Dimitrij Slonim

MUDr. Dimitrij Slonim se narodil v Praze v roce 1925 v rodině, která emigrovala do ČSR v roce 1919 ze sovětského Ruska. V roce 1951 promoval na lékařské fakultě a začal pracovat jako odborný asistent Ústavu mikrobiologie a imunologie LF UK. Imunologii a virologii zasvětil celý svůj vědecký život, je jeho velkou zásluhou, že za jeho třicetiletého vedení Výzkumného ústavu imunologického (1956-1985) bylo na tomto pracovišti vyvinuto a pro celostátní užití do výroby zavedeno 7 virových očkovacích látek pro lidi a 27 diagnostických preparátů. V letech 1968 – 70 pracoval jako stipendista v Kanadě v Torontu. 50 let přednášel a vedl studenty na fakultách UK a IPVZ v Praze, školil vědecké aspiranty ve virologii, oponoval desítky kandidátských, disertačních i habilitačních prací a sám publikoval 155 vědeckých prací.

Doktor Slonim je špičkovou vědeckou osobností v oblasti virologie a imunologie a také člověk s pevným charakterem a vynikajícími vědomostmi, který se nikdy politicky a občansky nezprofanoval.

Ing, Stanislav Štýs, DrSc

Ing, Stanislav Štýs, DrSc se narodil 22. října 1930 v Chudeříně na okrese Most. V roce 1954 ukončil studia na lesnické fakultě ČVUT Praha. Po dokončení studií pracoval na Správě lesů v Dubí u Teplic, pak jako projektant na Krajské správě meliorací v Teplicích a následně jako vedoucí projekce rekultivací a důchod ho zastihl ve funkci vedoucího odboru revírní ekologie na Generálním ředitelství Severočeských dolů v Mostě. To že odešel do důchodu pouze formálně vyjadřuje pozici člověka v pracovním vztahu. Ing. Štýs je typ člověka, který do důchodu nikdy neodešel a snad ani neodejde. Je jednatelem inženýrské organizace ECOCONSULT PONS a je doslova celoživotně spojen s profesní působností v tématice ochrany krajiny narušené těžební činností. Desítky let spolupracuje s mnoha vědeckými pracovišti, působí na mnoha vysokých školách u nás i v cizině (UJEP Ústí nad Labem, VŠ zemědělská Praha, Vysoká škola lesnická Zvolen, VŠ báňská Ostrava a Čínská hornická univerzita v Xuzhou), je také autorem 330 publikací. Letos se dožívá 80 let.